

PACTE PER BARCELONA

TAULA SECTORIAL DE DRETS SOCIALS

PROPOSTES D'ACTUACIONS PRIORITÀRIES DAVANT LA CRISI SOCIAL I SANITÀRIA DEL SECTOR DE LA DISCAPACITAT

Proposta 1. Estratègia transversal i interseccional

La resposta a la crisi social i sanitària ocasionada per la COVID19 ha de garantir la coordinació entre les diferents àrees de l'Ajuntament de Barcelona, alhora que també amb la resta d'Administracions Públiques amb competències a la ciutat.

Les propostes d'actuacions han de garantir que no es produeixin situacions de discriminació per raó de discapacitat, sexe, edat, ètnia, identitat de gènere, opció sexual, religió... Per aquest motiu, cal introduir mesures eficaces i concretes que garanteixin la igualtat, previnguin les diferents formes de discriminació múltiple i interseccional, i incorporin la perspectiva de la discapacitat en les actuacions pensades per la població sense discapacitat.

Proposta 2. Accessibilitat

L'accessibilitat és una condició imprescindible perquè les persones amb discapacitat puguin exercir els seus drets en igualtat de condicions que la resta de la ciutadania. En la pandèmia per la COVID-19 s'ha posat de manifest les grans mancances en accessibilitat, ja que les informacions i les comunicacions de l'Ajuntament de Barcelona no han estat accessibles. Cal incloure en els protocols d'actuació i, especialment de comunicació, que es garanteixi l'accessibilitat en tot moment. En aquest sentit, cal assegurar, per exemple, la presència d'intèrprets de llengua de signes i subtitulació en les rodes de premsa així com en els vídeos de les campanyes d'informació; garantir que les aplicacions per mòbil han de ser accessibles per persones amb discapacitat visual; preveure canals de comunicació alternatius al telèfon que garanteixin una atenció immediata; editar materials en braille, lectura fàcil, llenguatge entenedor i pictogrames...

D'altra banda, si fins ara les qüestions d'accessibilitat a la via pública, espais i serveis eren aspectes primordials per garantir la plena autonomia de les persones amb discapacitat, la situació en la que ens trobem i trobarem en els propers temps es fa del tot indispensable que sigui una realitat.

Cal evitar que les persones amb discapacitat, per resoldre problemes d'accessibilitat en el seus desplaçaments, hagin de necessitar l'ajuda de tercers aliens al seu entorn més proper. Només d'aquesta manera s'evitaran contactes innecessaris i s'assegurarà que el desplaçament sigui efectiu i segur. Així mateix, en relació a les voreres, és imprescindible preveure espais de pas que compleixin la normativa vigent, que es faci el manteniment dels semàfors acústics de la ciutat i s'ampliï el parc de semàfors acústics en la mesura del possible.

A més, en el projecte de pacificació de la via pública tant en l'ampliació de barris amb superilles com en la implantació de més carrers de plataforma única, especialment en aquests últims, ara és més necessari que mai que es tinguin en compte les necessitats reals de les persones amb discapacitat i seguir les recomanacions de les entitats que representem al col·lectiu. Aquests carrers, si no estan ben dissenyats, perjudiquen l'autonomia de les persones amb discapacitat i augmenten la inseguretat en els desplaçaments, fent necessària l'ajuda de la ciutadania en general.

Proposta 3. Prestació per pal·liar el greuge econòmic per raó de discapacitat

Diversos estudis posen de relleu que existeix un nivell elevat de pobresa entre les persones amb discapacitat, especialment entre les dones amb discapacitat, com a conseqüència de la manca d'accés al mercat de treball, un nivell més baix d'ingressos i la manca de mesures de suport relacionades amb la discapacitat. En el cas de Barcelona, a més, l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat ha actualitzat l'estudi sobre el greuge econòmic de les persones amb discapacitat per raó d'aquesta, el qual ha tornat a posar de relleu la necessitat d'articular polítiques públiques amb la finalitat de compensar i evitar situacions de risc d'exclusió social.

Atès que aquesta crisi social i sanitària no ha fet més que evidenciar les debilitats del sistema, que aprofundirà encara més en les desigualtats socials, i que Barcelona es troba entre les 10 ciutats del sud d'Europa amb el cost de vida més alt, considerem que cal crear una prestació per pal·liar el greuge econòmic per raó de discapacitat compatible amb altres prestacions i ajudes (Renda Garantida Ciutadania, Ingress Mínim Vital, ajudes a la dependència, ajudes al lloguer, ajudes a l'atenció social – PUA, etc).

Proposta 4. Vida independent – autonomia personal

La ciutat de Barcelona és un exemple en la implementació del model d'assistència personal i, per tant, en avançar cap a un model que garanteixi a les persones amb discapacitat el dret a viure de forma independent en la comunitat.

Donat l'impacte que ha tingut la COVID-19 en els centres residencials, considerem que cal potenciar i ampliar la cobertura de l'assistència personal per les persones amb discapacitat, inclosos els infants amb discapacitat. Aquesta mesura contribuirà a promoure entorns familiars segurs amb els suport necessaris i al desenvolupament del projecte de vida de cada persona.

Proposta 5. Transport públic

Pel que fa al transport públic cal tenir present la impossibilitat d'algunes persones amb discapacitat de discernir les distàncies mínimes de seguretat entre persones en aquest moments de desconfinament. Aquest aspecte s'ha de tenir present especialment en els transports públics. A més cal tenir més cura per que es respectin els espais reservats per a les persones amb discapacitat.

Proposta 6. Recollida de dades

Una de les debilitats del sistema que s'han posat de manifest en la resposta a la COVID-19 és la manca de dades disponibles en relació a les persones amb discapacitat.

Considerem que cal elaborar procediments sistemàtics de recopilació de dades i d'informació relacionats amb les persones amb discapacitat, la seva situació i les barreres que troben en la societat per poder donar una resposta al més ajustada possible a l'impacte de la COVID-19 en les persones amb discapacitat i a les necessitats del nostre col·lectiu.

Proposta 7. Cooperació internacional

La COVID-19, com ha declarat l'Organització Mundial de la Salut, és una pandèmia amb implicacions globals. Això significa que els seus efectes no només es troben en la nostra ciutat i entorn proper, sinó a tot el món. En aquest sentit, atès que les persones amb discapacitat són més vulnerables com a conseqüència del contagi per SARS-CoV-2, considerem que cal assegurar que es garanteixen els drets de les persones amb discapacitat en els plans, programes i projectes de cooperació internacional de l'Ajuntament de Barcelona.

Barcelona, 12 de juny de 2020